

spørgsmaal, hvorom det her dreiede sig, da skulde vi overmaade let komme ud af at blive enige, thi jeg ønsker ligesaagodt som han og som ethvert andet Medlem, at der skal finde fuldstændig klar Dpgjørelse Sted af Anstaltens og dens enkelte Grenes Stilling. Men det troer jeg ogsaa, at man virkelig kan opnaae ved Bogholderiet for Anstalten uden at skride til en saadan Foranstaltning som den i Forslag bragte, der efter min Formening kun vilde kunne have en skadelig Indflydelse paa hele Anstaltens Status og Stilling. Jeg maa beklage, at det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, naar han ikke føler sig tilfreds med det Forslag, som findes under Nr. 24 til § 21, da ikke selv har stillet et Forslag med Hensyn til Bogholderiet. Mig vilde det nemlig have været langt behageligere at komme overeens med det høie Thing og navnlig med de ærede Medlemmer, som bestrebe sig for at gennemføre en saadan Ordning, at fuldstændig klare Dpgjørelser kunne finde Sted, jeg siger, at dette vilde have været langt behageligere for mig end nu at skulle optræde imod et Forslag, der har saadanne Bærere som det under Nr. 1 foreliggende. Det blev før yttret af det 7de Medlem for 1ste Kreds (David), at den Bagtanke eller Sidetanke, eller hvad man nu vil kalde det, som jeg havde troet at see i det ved 2den Behandling foreliggende Forslag til § 1, og som den nævnte ærede Ordfører for Forslagsstillerne meente at kunne kalde ideel, var fjernet fra det nu foreliggende Forslag til § 1. Na ja; i en vis Henseende kan den gjerne siges at være fjernet derfra. Men naar den saaledes virkelig er fjernet og fjernet i sin hele Udstrækning, saa siger jeg ogsaa: Lader os saa nærmere undersøge, hvilke Grunde der da skulde være tilbage for at fastholde den foreslaaede Adskillelse, som maa antages at ville blive besværlig for Anstalten, uden at medføre nogen tilsvarende Nytte. Det Foredrag, som det ærede Medlem her tæt ved (Fischer) nylig holdt, viste mig isøvrigt, at man dog ikke endnu ganske har sat den omtalte Bagtanke tilside. Jeg skal i saa Henseende ikke holde mig til, at han talte om en Arveret til Overfludet eller deslige. Men ved at omtale hans Bemærkninger kommer jeg til

at dvæle lidt nærmere ved en af de Grunde, som endnu siges at være tilstede for Adskillelsen, selv naar man gaaer ind paa, at Overfludet, det endelige Overflud, ikke vedkommer Interessenterne. Jeg kommer, siger jeg, der ved tilbage til en Grund og en Tanke, som er noget nærmere beslægtet med hiin tidligere nævnte Bagtanke, end man vil indrømme, og det er den, som det ærede Medlem (Fischer) pointerede, og som ogsaa er kommen frem fra flere andre Sider, at der skulde ligge en sekundair Sikkerhed for Interessenterne i de bestaaende Anstalter i at fastholde deres Formuer som særskilte. — Det ærede Medlem nævnte i Forbindelse dermed særlig en Side af Sagen, som der ogsaa ved 1ste og 2den Behandling af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (David) blev tillagt særlig Betydning, nemlig den pligtige Anstalt, idet han navnlig udtalte Frygt for — en Frygt, som hos ham næsten havde antaget Skikkelse af en Overbeviisning om, at det vilde skee —, at de pligtige Interessenter i sin Tid vilde medføre stort Tab for Anstalten. Jeg er nu i saa Henseende meget glad ved at kunne slutte mig til en Yttring af det ærede 6te kongevalgte Medlem (Andræ) ved 2den Behandling, hvori han udtalte det som sin Overbeviisning, at den Fare, som man troede at see paa det nævnte Punkt, dog nok til Slutningen vilde vise sig ikke at have nogen stor Betydning. Man har navnlig støttet Frygten for en saadan Fare paa en Yttring i et Skrift, hvis Betydning ogsaa jeg erkjender, men om hvilket jeg dog her maa tillade mig at gjøre den Bemærkning, at det ikke er noget officielt Skrift. Hverken Anstalten eller jeg har noget Ansvar derfor, og jeg finder netop en Anledning til her at lægge Vægt paa dets private Charakter-deri, at der flere Gange og fra flere Medlemmers Side er fremkommet et Slags Behreidelse eller Noget, der dog iignede Behreidelser, for at det ikke er blevet omdeelt til alle Thingets Medlemmer. Det er, som sagt, et Værk, hvorover Finanzministeren ikke har den mindste Raadighed, en fuldstændig privat Entreprise. Jeg siger nu, at der vel et Sted i det paagjældene Skrift staaer udtalt en vis Behyring for og Frygt for, at de pligtige Interessenter i